

eller får lyst til at sælge sin jord, kan den frastykes. Ganske mange skønne og dejlige områder skal der nu ligge huse i, og det er da et helt afgørende brud med det natursyn, som et stort flertal her i Folketinget har bakket op i ganske, ganske mange år.

Jeg er nødt til at sige, at det er i virkeligheden en helt afgørende sentens i loven, og jeg er lige ved at tro, at den måske kunne have fået os til ... Nej, jeg skal passe på, hvad jeg siger, men jeg er virkelig ophidset over det, og jeg kan ikke forstå, at ministeren skal trækkes gennem 2½ times debat, før det kommer frem.

Jeg er også nødt til at sige om den proces, der har været, at vi fik først det, vi gerne ville have med hensyn til strandbeskyttelseslinjen, i sidste øjeblik. Ministeren må medgive, at der er nogle teknikaliteter, men jeg vil gerne rose ham. Jeg var lige så optaget af strandbeskyttelseslinjen som de øvrige partier i Folketinget, og så trak ministeren lovforslaget tilbage, og vi havde et samråd klokken 5.30 om morgenen. Det var ikke, fordi man var særlig vågen, men man var jo nødt til at være der. Vi genoptog samrådet ved middagstid, og for at eliminere enhver tvivl gik ministeren ind for de af oppositionen stillede ændringsforslag. Det var virkelig flot arbejde, for det sikrede, at der hverken kan bygges eller foretages andre ting med strandbeskyttelseslinjen.

Når vi spurgte til de øvrige beskyttelseslinjer i det åbne land, fik vi at vide, at der ingen forskel er. Ministeren ville dog ikke give nogen garanti, så han var nødt til at stille det ændringsforslag, vi kommer med, og efter 2½ times debat kom det frem, at der alligevel kan bygges i de danske skove. Det undrer mig lidt, at ministeren ikke åbent og ærligt spillede ud, for ministeren var jo også tidligere ude med, at der skulle kunne udstykkes byggegrunde osv. i skovene. Det forslag trak han, men alligevel.

Jeg må igen stille spørgsmålet: Hvad med de øvrige beskyttelseslinjer, vi har? Hvad med ålinderne osv.? Er det sådan, at der også kan bygges her, hr. minister? Det må der da kunne gives et klart svar på. Eller er det sådan, at heller ikke her kan fra topjuristerne og miljøministeren – og lad os da bare inddrage den tidligere miljøminister, hvis det hjælper lidt på humøret – finde ud af det? Eller er der nogle teknikaliteter, vi skal have set på?

Kl. 17.40

Jeg vil godt sige i den forbindelse, at det var måske egoet, der tog over, men jeg synes ikke,

det var nødvendigt at smøre ansvaret for denne lovgivning af på den tidligere miljøminister. Det havde pyntet, at ministeren havde vedkendt sig ansvaret for lovgivningen, hvilket jo helt klart er miljøministerens pligt. Man kan ikke smyge sig udenom ved at sige, at selv den tidligere miljøminister kunne ikke finde ud af det. Jeg synes, det ville have pyntet selv at påtage sig ansvaret i stedet for at træde på en anden mand i denne forbindelse.

Men jeg vil godt spørge: Er det ikke sådan, at der bliver givet ganske mange dispensationer fra den 20-meters-linje, man kan bygge inden for? En medhjælper- eller aftægtsbolig kan faktisk ligge længere end 20 m fra ejendommen, og det er selvfølgelig et af de spørgsmål, vi kommer til at dyrke. Man burde vel i virkeligheden have lovforslaget tilbage i udvalget, men det er der vel ikke forståelse for denne gang.

Til slut vil jeg sige – og det har jeg sagt flere gange – at lovforslaget vidner om lovsjusk i allerhøjeste grad, og der kan altså bygges boliger i de danske skove efter forslaget.

Jørn Jespersen (SF):

Det har været nævnt adskillige gange under debatten, at oppositionen først meget sent skulle være kommet i tanke om, at der var nogle problemer, og at spørgsmålene derfor i virkeligheden var blevet rejst for sent. Jeg vil godt sige, at det er ikke en kritik, vi i SF på nogen måde føler os ramt af. Vi har faktisk for adskillige uger siden sagt offentligt, at vi syntes, der var så store indholdsmæssige og forståelsesmæssige problemer i lovforslaget, at det var uacceptabelt at vedtage det. Det var derfor, vi ønskede at sende det til folkeafstemning, for vi tog faktisk sagen så alvorligt, at vi mente, det var rimeligt, at befolkningen fik en chance for at forholde sig til den.

Det er altså ikke os, der her i sidste øjeblik har fundet ud af, at der var problemer. Næh, grunden til, at denne debat er spidset meget til i sidste øjeblik, er, at det er i sidste øjeblik, ministeren erkender, at der også er problemer med hensyn til hans egne intentioner med loven.

Så sent som ved første afdeling af tredjehbehandlingen, så sent som i tirsdags, hånedes ministeren SF og sagde: Man har sagt – og jeg vil gerne her fra starten slå fast, at det ikke passer – at der kommer bygninger og boliger ved strandene og på bakketoppene. Men det er der jo slet ikke tale om. Det var, hvad ministeren sagde på det tidspunkt, men 2 dage efter kommer han med et